

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN LEUVEN -

Vonnis van 4 oktober 2002 - Rol nr 01/585/A - Aanslagjaar 1995

I. DE FEITEN EN VOORWERP VAN DE VORDERING

De betwiste aanslag betreft een aanslag in de personenbelasting, aanslagjaar 1995 kohierartikel 776737254.

De heer L.E. is apotheker. Op 4 oktober 1986 werd de B.V.B.A. B. opgericht met een maatschappelijk kapitaal van 750.000 BEF. De 749 aandelen werden onderschreven door L.E. en één aandeel door B. M., zelfstandig verzekeringsmakelaar. Op 18 oktober 1990 werd dit aandeel overgedragen aan L.E.

De B.V.B.A. B. baat een apotheek uit. Het betreft een apotheek die, volgens de verklaringen van de advocaten van eisers ter zitting, in 1986 of 1987 door L.E. aan de B.V.B.A. B. verkocht werd voor 13.000.000 BEF (zie ook conclusies eisers blz. 5, zesde alinea).

Op 15 februari 1994 verkochten eisers 738 aandelen B.V.B.A. B. voor de prijs van 18.400.000 BEF aan de N.V. F.M.

Om deze prijs gedeeltelijk te betalen ging de N.V. F.M. een lening ten bedrage van 12.000.000 BEF aan bij de Generale Bank.

De N.V. F.M. werd opgericht op 4 februari 1994 met als aandeelhouders L Tania en L Tom, de twee kinderen van eisers, en als afgevaardigd-bestuurder M.F. , eiseres.

Als inkomen heeft de N.V. F.M. een aan de B.V.B.A. B. vast gefactureerd bedrag van 1.104.000 BEF per jaar. Het betreft een beheersvergoeding. Jaarlijks moet de N.V. F.M. ongeveer 809.000 BEF aan intresten betalen.

Bij bericht van wijziging van 30 mei 1997 werden eisers ervan in kennis gesteld dat de administratie voornemens was een divers inkomen van 17.662.000 BEF te belasten met toepassing van art. 90, 1° W.I.B. 1992.

Ondanks niet-akkoord van eisers ging de administratie over tot vestiging van de aanslag.

De directoriale beslissing heeft het bezwaar als ongegrond afgewezen.

II. BEOORDELING

1.

Het verzoekschrift werd tijdig neergelegd en de vordering is ontvankelijk.

2. Diverse inkomsten zijn winsten of baten, hoe ook genaamd, die zelfs occasioneel of toevallig, buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen (art. 90, 1° W.I.B. 1992).

Volgens art. 90, 1° W.I.B. 1992 zijn niet enkel belastbaar de winsten gerealiseerd door speculaties, maar ook winsten van andere verrichtingen, die buiten het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid uitgevoerd worden en niet behoren tot het normale beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen.

3.

In feite komt de verkoop van de aandelen B. overeen met de verkoop van de apotheek. Dit wordt door eisers met evenveel woorden erkend waar zij schrijven "De verkoopprijs van een apotheek (marktwaarde) is over het algemeen gelijk aan 1 x de omzet" (conclusies eisers blz. 5, achtste alinea).

De verkoopprijs voor de aandelen werd gewaardeerd zoals de overnameprijs van een apotheek.

Eisers hebben trouwens ter zitting uitvoerig gepleit dat het hun bedoeling was de apotheek aan hun twee kinderen over te dragen (zie ook conclusies eisers blz. 7, eerste alinea).

4.

In feite verkocht L.E. , nadat hij de apotheek een eerste maal verkocht had aan de B.V.B.A. B., een tweede maal dezelfde apotheek, ditmaal aan de N.V. F.M.

4.1.

Hierbij dient rekening gehouden te worden met het feit dat de B.V.B.A. B. de apotheek overnam op het ogenblik dat de B.V.B.A. B. pas opgericht was, met een maatschappelijk kapitaal van 750.000 BEF, waarvan slechts 250.000 BEF volstort was. Om de aankoopprijs te betalen diende de B.V.B.A. B. ongetwijfeld een lening af te sluiten.

Indien eisers kort daarna hun aandelen van de B.V.B.A. B. zouden verkocht hebben zouden die niet veel meer waarde gehad hebben dan 1.000 BEF per aandeel. De B.V.B.A. B. bezat immers bijna niets, tegenover het actief (het handelsfonds apotheek) stond een even grote schuld, de lening die nog moest afbetaald worden.

4.2.

L.E. bleef als apotheker werkzaam in de apotheek. Hij was zaakvoerder van de B.V.B.A. B. en bezat er alle aandelen van. Hij besliste eigenmachtig hoe het resultaat van de uitbating van de apotheek verdeeld werd, welk deel van het resultaat als loon aan hem werd uitgekeerd en welk deel van het resultaat aangewend werd voor de afbetaling van de lening die was aangegaan om de apotheek te kopen.

Naargelang de lening afbetaald werd steeg de waarde van de aandelen in het bezit van eisers. De waarde van het handelsfonds apotheek bepaalt immers de waarde van deze aandelen en in de mate dat de schuld, ontstaan bij de aankoop van dit handelsfonds verminderde, had het handelsfonds meer waarde.

4.3.

Dit was enkel mogelijk omdat L.E. kon beslissen om een deel van het resultaat van de uitbating niet bij zijn beroepsinkomsten te voegen (waarop hij dan belastingen zou betalen), maar te besteden aan de afbetaling van de lening, waardoor de waarde van zijn aandelen steeg (waarop hij dan hoopte geen belastingen te moeten betalen).

4.4.

De winst die gerealiseerd werd bij de verkoop van de aandelen B.V.B.A. B. komt dan ook niet voort uit een normale verrichting van beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen. **Deze winst is het resultaat van een geheel van verrichtingen, die hierboven beschreven werden, die niet kunnen beschouwd worden als het beheer van een privé-vermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen. De verkoop van de aandelen is slechts de laatste verrichting in dit geheel van verrichtingen.**

5.

Het feit dat de Gewestelijke Directie Antwerpen in een identiek geval zou beslist hebben niet tot taxatie over te gaan is niet relevant.

Dit standpunt bindt niet de Gewestelijke Directie Leuven, die onafhankelijk van de Gewestelijke Directie Antwerpen optreedt.

De rechtbank dient trouwens op de aan haar voorgelegde feiten het recht toe te passen en kan hierbij niet gebonden zijn door de beslissing van de Gewestelijke Directie Antwerpen.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Rechtsprekende op tegenspraak en in eerste aanleg.

Verklaart de vordering ontvankelijk en wijst ze als ongegrond af

Veroordeelt eisers tot de kosten.

+++++

Note: Je mets en rouge.